

Aankomst Israël en eerste indrukken

Reisverslag 4 - 2008

Ondertussen zijn we al 2 maanden in Israël. Eerst een maand in Haifa en intussen ook alweer een maand op ons overwinteradres in Ashkelon. Omdat jullie je misschien afvragen of Israël wel veilig is, zullen we jullie regelmatig op de hoogte houden van ons welbevinden. Dan kunnen we gelijk wat meer vertellen over dit interessante land en haar inwoners. Eerst nog even terug naar onze voorbereiding en aankomst in Israël en Haifa.

Overwegingen

Israël is een land met vele facetten. Liggend op het kruispunt van de Oost-West en Noord-Zuid gaande handelsroutes die Azië, Afrika en Europa met elkaar verbinden, hebben ontelbare volkeren door de eeuwen heen hun religieus, cultureel en historisch stempel gedrukt op wat nu Israël is. Deze facetten zorgen ervoor dat er ontzettend veel te zien en te bezoeken valt.

Het land trekt ons niet alleen aan door de historie, maar ook door de geologische gevarieerdheid, vruchtbare gronden afgewisseld met woestijnen, bergen en diepe dalen, met als toetje de klimatologische diversiteit, met zee-, land- en subtropische delen. Een warm "overwinteradres" dus. Zeker in Ashkelon dat uiteraard aan zee ligt maar ook vlakbij de Negev woestijn en de 300m beneden de zeespiegel gelegen Dode Zee.

Daarentegen hebben vele oorlogen, vaak vanwege religieuze overtuigingen, in dit gebied verdeeldheid, onveiligheid en onzekerheid veroorzaakt. De huidige problemen ten aanzien van de Palestijnen in de bezette gebieden (Gazastrook en Westbank)

stammen uit een meer recent verleden en veroorzaken nogal eens bloedige conflicten.

Dus de vraag: *"Hoe veilig is een bezoek aan Israël en durven we dat wel aan"*, kunnen we niet afdoen met *"Hartstikke veilig, niets aan de hand"*, maar we willen er wel heen. Ten slotte is lopen, fietsen of autorijden in Amsterdam of Rotterdam of gewoon vliegen ook niet altijd even veilig. Zoals we nu kunnen beoordelen zijn de risico's ten aanzien van onze veiligheid te overzien, ook in Ashkelon vlak bij de Gazastrook¹. We houden onze oren en ogen wel wijd open om bij de minste of geringste onlusten de zeilen te hissen en koers te zetten naar veiliger gebieden.

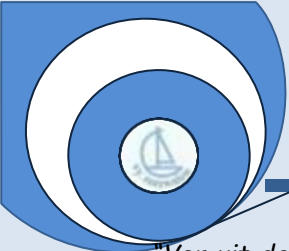
Het voorspel in Zeilerslatijn of Zeilershebreeuws

Onder zeilers circuleren Indianen verhalen over *"naar Israël gaan"*, doorgaans vertelt door mensen die er nooit geweest zijn. De meest gehoorde uitspraken: *"Veel te gevaarlijk met al die aanslagen door de Palestijnen."* *"De mensen zijn onvriendelijk"*, *"Iedereen loopt rond met pijpenkrullen of een Uzi."* *"Niemand gaat erheen, wat zoek je daar?"* Naast de veiligheid van schip en bemanning, is ook de ellende van arriveren in Israël een hot item. *"Ze willen alles van je weten tot aan de kleur van je onderbroek!"* *"Ze doorzoeken je hele schip, alles ligt dan overhoop."*

¹ Er is momenteel een officieel staakt-het-vuren tussen de Hamas en Israël

Aankomst Israël en eerste indrukken

"Ver uit de kust komt, als een dief in de nacht een patrouilleboot met felle schijnwerpers naar je toe, net piraten!" We hebben dus wat meer én iets genuanceerdere informatie nodig ter voorbereiding op onze plannen om naar Israël te zeilen.

Reële informatie verzamelen

We schuimen uitgebreid de pilots en Internet af op zoek naar recente informatie en richten ons vooral op veiligheidsaspecten voor schip en bemanning, benodigde papieren en hoe de aanlooppprocedure per boot is.

Eigenlijk blijkt dat allemaal niet zo bijzonder te zijn wanneer je Europeaan bent. Omdat een geldig paspoort, scheepspapieren en een bootverzekering tegenwoordig overal een vereiste zijn. Er is wel een visum nodig, maar dat wordt direct bij aankomst verstrekt door de immigratie en is 3 maanden geldig.

Ten aanzien van de bootverzekering hebben we de afgelopen winter onze Israël plannen overlegd met de verzekeringsman bij Robbe. Verzekeringstechnisch blijkt het geen enkel probleem, geen extra risicopremie voor Israël, alleen moet de polis voor de duur van ons verblijf "Oost van 30 graden" (buiten het Grootvierkant) aangepast worden.

Voor Israël blijken er strikte regels te gelden voor alle schepen die de kust volgen of havens aanlopen uit het oogpunt van landsveiligheid. Het volgen van de voorgeschreven vaarroute, vroegtijdig melden/oproepen van Israëlische Navy of Haifa Radio en het contact met een op onderscheppingskoers varende marinevaartuig vlak bij de haven, is daar een onderdeel van.

Op de officiële informatiesite van Israël wordt nog melding gemaakt dat je schip mogelijk op explosieven en wapens kan worden doorzocht. We kiezen Haifa als aanloophaven omdat het 7 dagen per week, 24uur per dag én in alle weersomstandigheden aan te lopen is.

Een eventuele doorzoeking van de Zeezwaluw is voor ons geen probleem (als ze maar geen rotzooi maken) maar ook geen nieuws. In Tallinn (Estland) kwam de douane met een heuse hasjhond² de boel doorsnuffelen. We bezitten geen wapens of explosieven alleen de voorgeschreven noodvuurpijlen en een paar kilo uien!

Het is eindelijk zover

Op 26 augustus vertrekken we uit Girne/Kyrenia (Cyprus) voor de 275nm naar Haifa aan het eind van de Middellandse Zee. We hebben een heerlijk middagwindje en zeilen met ruime wind rond de westkant van het eiland. Continu hebben we de kust in zicht, mooie witte cumuluswolken schuiven langs de azuurblauwe hemel en we genieten volop. Als de zon achter de horizon verdwijnt, geeft Cyprus als afscheid een schitterend rood lichtspel op de kustlijn te zien, magnifiek.

Het wordt duidelijk al vroeger donker, maar het is nog steeds warm. In korte broek met de lifelines aan, starten we om 7 uur na de pastamaaltijd ons wachtsysteem (3uur op-3uur af) voor de komende 2 dagen.

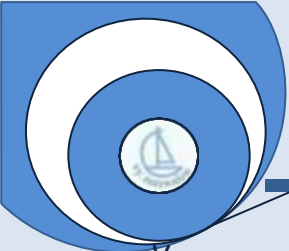
De volgende ochtend zien we alleen nog de vage contouren van Cyprus ter hoogte van Limasol. De kust buigt daarna verder noord-oost als wij op onze koers van 136° naar Haifa gaan liggen.

De 2de dag hebben we wisselende windsterktes tot er helemaal geen wind is en de motor regelmatig bij moet om toch wat voortgang te boeken. Aan het eind van de middag pikt de wind weer op en we suizen door de nacht. Om 5 uur in de morgen is alle wind echt op en gaat de motor weer bij. Op een totaal verlaten en blakke zee tuffen we verder. Nog 80nm te gaan.

² Zie en het reisverslag uit 2002 over [Tallinn](#)

Aankomst Israël en eerste indrukken

Vraag en antwoordspel

40nm uit de kust van Israël moeten we via de VHF (marifoon) ons voor de eerste keer aanmelden bij de Israëlische Marine of Haifa Radio. Dit meldingspunt is als een waypoint in de GPS geprogrammeerd waardoor we keurig worden gewaarschuwd wanneer de aanlooppprocedure moet starten.

In de buurt komend horen we al regelmatig dat Haifa Radio een onbekend schip oproept aan de hand van de geplote positie en vraagt zich te melden. We houden onze positie op een briefje bij want onze GPS zit binnen zodat we de coördinaten kunnen checken om te zien of wij soms opgeroepen worden.

Om 13uur, op Riens zijn wachtje, vertelt de GPS dat het zover is. Het oproepen van de Israëlische Navy heeft geen succes, pas na een half uur als hij Haifa Radio oproept, krijgen we antwoord. Riens heeft zijn keurig uitgewerkte

A4tje met antwoorden bij de hand en kan vlekkeloos de gestelde vragen beantwoorden. Dit handige vragenlijstje³ voor het eerste contact kwamen we tegen op de website van Jimmy Cornell (www.noonsite.com/israel).

Na een halfuurtje intensief marifooncontact zijn alle vragen beantwoord en wenst de overigens zeer vriendelijke radio Haifa dame ons een goede reis en een prettig verblijf in Israël. We luisteren, Riens met blaren op de tong, verder uit op kanaal 16 voor eventuele vragen/aanwijzingen.

20nm uit de kust worden we nog een keertje opgeroepen om onze opgegeven ETA (Estimated Time of Arrival) van 20 uur te bevestigen. Moet lukken met een snelheid tussen de 5-6kn.

Snelwegen, afritten en muisgrijs

10nm uit de kust van Israël en over de hele lengte van het land, ligt een 4nm brede scheepvaartcorridor waar zowel beroeps- als pleziervaart gebruik van moet maken. In deze corridor zijn speciale aanlooproutes (afslagen) naar de verschillende havens.

Rond 17 uur zijn we bij de corridor en aanloop naar Haifa als de middagwind zover toeneemt dat de gennoa nog even uitgerold kan worden. Met iets meer snelheid die de 1kn tegenstroom compenseert, snelt de Zeezwaluw richting Haifa. De Carmelberg is al zichtbaar is. De skyline van de stad wordt steeds duidelijker en om 19 uur zien we met de verrekijker de havenhoofden. We vragen ons af hoe het nu verder gaat want de verwachte patrouilleboot hebben we nog steeds niet gezien. Wel een andere zeilboot op koers naar Haifa, die net iets noord van ons vaart.

Op 4mijl van de haven zien we eindelijk de boot van de firma muisgrijs met een enorme snor op ons afstuiven. We gaan over op handbesturing. De patrouilleboot kan rare afwijkingen geven bij het sturen op de automaat. Op onderscheppingskoers worden we nu opgeroepen, er worden een paar vragen gesteld, moeten even

³ Huidige positie, naam, registratienummer en vlag van het schip, nationaliteit, volledige naam, geb. datum, woonplaats en paspoortnummer van kapitein en bemanningsleden, roepletters VHF, kleur schip, laatste en voorlaatste haven met aan- en vertrekkdatum, bestemming en ETA (Estimated Time of Arrival).

Aankomst Israël en eerste indrukken

wachten tot de antwoorden geverifieerd zijn maar mogen dan verder richting haven.

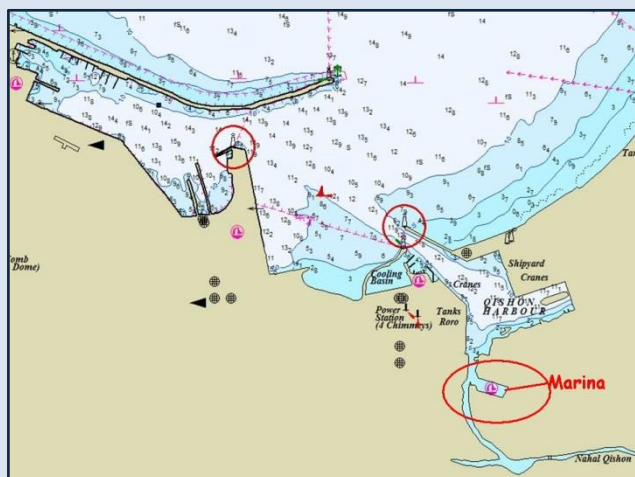
Ja, welke koers vaar je dan als de GPS geen satellieten kan vinden? Zodra de patrouilleboot in onze buurt kwam, viel de GPS weg maar ook nu hij bij de andere zeilboot is, hebben we nog steeds geen uitlezing. Lastig als ook de stuurautomaat "praat" met de GPS!

Op de ouderwetse manier wordt er snel met potlood een koerslijntje op de papieren kaart gezet en de koers bepaald die ons, op de hand sturend, bij de eerste aanloopboei moet brengen. Een half uurtje later wordt de boei met de verreijkijker gespot, we kunnen het nog!

Follow-me and security

Vlak bij de havenhoofden zien we een klein bootje met geel zwaailicht liggen wachten. Zou het voor ons zijn? De andere zeilboot heeft nu echt stoom op de ketel gezet en vaart voor ons uit. We zien hem de "follow-me" boot volgen wat we ook zullen doen als de boei gerond is. Ze blijven steeds binnen zichtbereik. Dat is maar goed ook, want het begint snel donker te worden en de haven is erg groot! Uiteindelijk eindigt de processie bij een vrije kade met een groep wachtende mensen.

We worden keurig geholpen bij het aanleggen en zodra de Zeezwaluw veilig is afgemeerd komen de "security dames en heren" naar ons toe en nodigen ons uit om op de wal een aantal vragen te beantwoorden. De vragen zijn niet verschillend van die, die gesteld worden als je per vliegtuig Israël binnenkomt. We zijn 20 jaar geleden al eens met het vliegtuig naar Israël gereisd.

Bijv; "Bent u de eigenaar van het schip en heeft u haar zelf ingepakt?" en "Heeft u uw schip in de vorige haven onbeheerd achtergelaten?"

Dat zijn natuurlijk open deuren, maar de mannen blijven relaxt en lachen zelfs vriendelijk om onze antwoorden.

Na de security-delegatie, komen de immigratiedames. Zij brengen ons kaartjes die we moeten invullen voor het benodigde visum. Een halfuur later zijn alle formaliteiten achter de rug, hebben we een visum voor 3 maanden en stempels in ons paspoort⁴, waarna de clearance om naar de

marina te varen, wordt afgegeven.

Het is ondertussen aardedonker geworden en de haven- en stadsverlichting zijn verwarrend om je weg te moeten zoeken. Ennewaar vind je dan de marina als de GPS het nog steeds laat afweten?

Geen nood, de mannen van de "follow-me boot" gaan weer voorop door de enorme commerciële haven en als Moeder de Gans brengen ze ons veilig naar de marina van Haifa in de Kishon rivier. In de marina mogen we zelf een plekje uitzoeken van de security heren. De volgende dag zal de manager naar ons toe komen om te vertellen of we moeten verkassen of niet. Op ons verzoek om hun assistentie bij het afmeren, met de boeg naar de wal en het oppikken van een hekankerboei, wordt bereidwillig voldaan.

Om 22.30 uur liggen we op onze plek, eindelijk kan de motor af, de stroomvoorziening komt weer van de wal en de rotzooi is wat opgeruimd.

Nu kunnen we rustig in de kuip genieten van ons eerste ijskoude drankje in het warme Israël. Dan pas realiseren we ons dat de Zeezwaluw helemaal geen "doorzoeking" heeft gehad! Er heeft zelfs niemand

⁴ Wanneer je na een bezoek aan Israël nog Arabische landen wilt bezoeken, kan een Israëlisch stempel in je paspoort er toe leiden dat je aan de grens wordt geweigerd. De Israëlische immigratiedienst vraagt keurig of je een stempel in je paspoort wilt of op een los inlegvelletje.

© SY Zeezwaluw 2017

Aankomst Israël en eerste indrukken

van de officiële instanties een voet aan boord gezet, blijkbaar zien we er zo onschuldig uit dat ze het niet nodig vonden.

We kijken terug op een aankomst in Israël die soepel, vakkundig en snel verliep en werd begeleid door vriendelijke professionals, dus geen indianenverhalen van ons! Nu een boerennacht en dan Haifa here we come!

De twee gezichten van Kishon Marina

Wakker worden in en nieuw land met onbekende geluiden, zorgt ervoor dat we vroeg uit onze kooi zijn. Het is heerlijk warm buiten. Dit keer geen vogelgeluiden maar achtergrondgerommel van een grote commerciële haven waar de werkdag begonnen is. Met een kopje thee in de kuip bekijken we met een slaperig oog, alle bedrijvigheid in onze omgeving.

Een security bootje doet langzaam de ronde in de marina terwijl de eerste lichting zeilcursisten van die dag achteruit voorbijvaart in hun lesboot, een Bavaria 32. Na een ontbijtje gaan we op zoek naar de havenmeester om te vragen of onze gekozen positie in orde is en uiteraard voor de betaling.

De havenmeester laat zich moeizaam vangen, maar eindelijk getraceerd, heeft hij geen tijd voor ons. We moeten over een half uurtje maar terugkomen. Zo gezegd zo gedaan, de "baas" zit in zijn hok druk bezig met papierschuiven. Hij laat ons vervolgens stilzwijgend 10minuten wachten voor hij vraagt wat ons probleem is?!

Wij hebben uiteraard geen probleem maar vertellen hem dat we de vorige avond zijn aangekomen, waar we liggen en dat we graag een maand willen blijven. Driftig schudt hij met zijn wijze hoofd en lacht; "een maand blijven, dat wil nooit iemand!" Wij wel, vertellen we hem.

Meewarig kijkt hij ons aan en zegt korzellig dat we niet op de goede plek liggen en naar de tegenoverliggende steiger moeten verhuizen. Op onze vraag waar welke faciliteiten te vinden zijn, meldt hij dat douches en toiletten nog niet klaar zijn (marina is nog maar 6 jaar in gebruik!), er is geen wasmachine en ook geen Wi-Fi of internet mogelijkheid.⁵ Weinig service dus, maar als we de volgende dag gaan betalen, blijkt het ook maar € 80,-/maand te kosten incl. water en elctra.

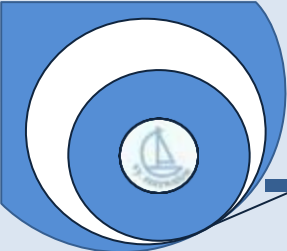
Eigenlijk zitten we niet zo te wachten om te verkassen in de volle marina met hekboeien waaraan overal half gezonken lijnen hangen. Gelukkig blijkt de ons toegewezen plek vrij van los slingerend ongemak. De speciale mooringhaak⁶ wordt geprepareerd en klaargelegd, twee voorlijnen beleggen, nog even ons trapje om op de steiger te komen, aan dek zetten en klaar zijn we.

Er is nog amper wind en Riens manoeuvreert perfect met de boot zodat de hekboei oppikken moeiteloos gaat. Het lijntje van de haak even doorgeven aan Riens, terwijl de Zeezwaluw rustig tussen de buurboten met de boeg naar de steiger schuift. Ik kan me nu gaan bezighouden met de voorlijnen.

⁵ De ontvangst en benadering van deze Haifa havenmeester doet ons sterk denken aan de oude havenmeester in onze thuishaven in Nederland. Daar werden gasten ook onvriendelijk benaderd omdat ze per definitie slordig en altijd op de verkeerde plek afmeerden. Deze havenmester is nu gelukkig gepensioneerd.

⁶ De speciale haak die we in Tallinn gekocht hebben om de hekankerboeien, standaard in de Baltic, op te pikken, zie reisverslagen [2002 Estland](#).

Aankomst Israël en eerste indrukken

Onze nieuwe buurman komt ons te hulp, neemt de voorlijnen aan, zet het trapje op de steiger en vertelt welk stopcontact vrij is. Hij heet ons hartelijk welkom met "Shalom" in Israël. Als we goed liggen en hem bedanken voor de hulp, vraagt hij waar we vandaan komen en is helemaal verguld dat we uit Nederland komen.

Gideon, zo heet hij vindt Nederlanders erg aardig en bovendien woont zijn zoon in de buurt van Alkmaar. Hij vraagt of we iets kouds willen drinken bij hem aanboord, wat we nu vriendelijk afslaan omdat we nog opzoek willen naar Internet en winkels. Als we vervoer nodig hebben moeten we even een seintje geven want dan brengt hij ons wel naar de stad. Wel, dat is even een andere ontvangst dan de havenmeester ons gaf en ons vertrouwen in de gastvrijheid van Israëliërs zit weer in de lift.

Voettochten, fietsroutes en communicatie

In de tijd dat ik de boot een beetje opruim, gaat Riens na 3 zeildagen even wandelen. Het motto is twee ledig; ten eerste een korte verkenningstocht om de kortste route van de marina naar de stad Haifa te vinden. Ten tweede om uit te zoeken waar winkels en een geldautomaat zitten.

Het zat niet helemaal mee, na 4 uur lopen in de hitte (35°) komt hij lekker losgelopen maar moe en uitgedroogd terug. Er blijkt geen directe weg te zijn om naar de stad te lopen of fietsen. 2 snelwegen zonder oversteekmogelijkheid blokkeren de weg.

De andere kant op, afstand 1 uur lopen, zijn wat voorsteden waar een paar supermarkten zijn. Nog 10 min verder is pas de eerste geldautomaat, shekels zijn nu geen probleem meer. Gelukkig blijkt er een bushalte bij de ingang van de marina te zijn waar de bus naar Haifa stopt. Maar we zullen de fietsjes moeten opgraven om de boodschappen binnen te halen zolang we hier zijn.

De volgende dag stappen we op de fiets, opzoek naar een internetcafé voor een e-mailbericht aan onze Israëlische zeilvrienden, Orit en Simon. Even melden dat we in Haifa zijn aangekomen. Na 1 uur fietsen in de hitte langs een stoffige weg en 3 voorsteden later, hebben we nog steeds geen internetcafé gevonden. Niemand die we vragen kan vertellen waar er één is. Dan maar terugfietsen naar de supermarkt. Dit blijkt tot onze grote verrassing een supermarkt walhalla te zijn! Een vergelijkbaar grote winkel met zoveel heerlijkheden hebben we in lange tijd niet gezien. We worden helemaal hebberig hoewel de prijzen hoger liggen dan in Turkije. Tegenover de supermarkt zit een winkel waar we een Israëlische SIM-kaart kopen. Eindelijk zijn we weer telefonisch bereikbaar.

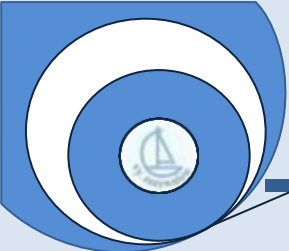

Terug in de marina, struikelen we over onze "vriendelijke" havenmeester en vragen of hij weet waar een internetcafé te vinden is. Wij hebben niets in de wijde omgeving kunnen ontdekken. Hij weet het niet maar "Ergens in Haifa zal wel wat zijn". Een tijdschema voor de bus heeft/weet hij ook niet, "Kan je vinden op het Internet". Ja, zo lusten we er nog wel een paar!

Ik hang een zielig verhaal op over een ernstig ziek familielid en vraag of ik even op zijn computer kan e-mailen. Hij haalt een hand over zijn stenenhart, ja, ja, jullie voelen hem al aankomen, over een half uurtje mag ik 10 minuten e-mailen. Bij terugkomst én na nog 10 minuten wachten, kan ik onder de spiedende ogen, maar zonder commentaar (goddank kan ie geen Nederlands lezen) van de eigenaar van de computer, even onze vrienden e-mailen en ons Israëlisch telefoonnummer doorgeven.

De rest van de dagen worden we door veel zeilers op de steiger aangesproken, ze zijn vreselijk aardig en geïnteresseerd in wie we zijn, waar we vandaan komen, hoe lang we blijven en hoe we Israël vinden. Ze maken allemaal een praatje en bieden hun hulp aan mochten we iets willen weten of nodig hebben.

Aankomst Israël en eerste indrukken

We worden de 2de avond totaal onverwacht meegenomen door een toevallige steigerwandelaar, Chaim. Hij laat zijn dochter en een vriendje (12 jaar) de haven met de boten zien. Hij vindt de onze wel erg mooi, ook omdat we uit Nederland komen en we raken in gesprek.

Het resulteert in een uitnodiging om aan boord te komen en rond te kijken, ze zijn nl nog nooit op een zeilboot geweest. Chaim en ook de kinderen komen ogen en oren te kort en zitten vol met enthousiaste vragen (keurig in het Engels) aan ons.

Baha'i garden by night

Baha'i garden by night

Vervolgens moeten wij mee naar het huis van Chaim, eerst even snel omkleden mag. Hij wil ons kennis laten maken met zijn in Canada geboren vrouw Beverly, die thuis zit te wachten. Op weg naar zijn huis, verzorgt Chaim nog een snelle verkenningsstocht met veel uitleg door donker Haifa.

Het wordt een gezellige avond en we leren weer veel over Israël. Chaim en Beverly zijn trots op hun land en stad. Ze vertellen ons wat we persé moeten zien voor we Haifa verruilen voor Ashkelon. Laat in de avond wordt een taxi geregeld waarmee we worden teruggebracht naar de marina. Wat een

bijzondere ontmoeting en Israëlische gastvrijheid hebben we vanavond ervaren!

En de havenmeester? Wel, blijkbaar hoort die thuis in Paul van Vliet's "Van Rappaerd Museum", onder het kopje; "het laatste, uitzonderlijk knorrige Israëlische havenmeester exemplaar". Hij blijkt onder de zeilers in de marina de bijnaam "Demon" te hebben. Dat lijkt een gepaste naam volgens ons.

Weerzien en uitstapjes

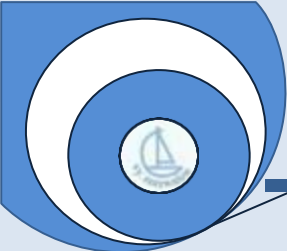
Een dag later worden we door Simon gebeld. Hij is blij dat we in Haifa zijn, vraagt aan welke steiger we liggen en of het goed is dat hij met zijn nicht Adi, die we ook kennen langskomt. Een half uur later staan ze op de steiger en wordt het na 3 jaar een hartverwarmend weerzien.

Wat wij niet wisten is, dat Orit en Simon 2 jaar geleden naar Haifa zijn verhuisd en dus niet meer in Tel Aviv wonen, zoals wij nog steeds dachten.

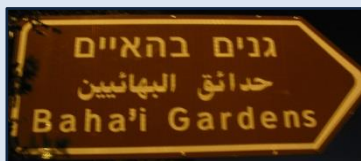
De middag brengen we gezellig kletsend in de kuip door en worden er allerlei plannen gesmeed om ons Haifa en haar omgeving te laten zien.

Internet/e-mailen en de was mogen we bij hen doen terwijl Adi voor ons op het internet in het Hebreeuws gaat uitzoeken wanneer de bussen van de Marina naar Haifa vertrekken. Kortom, we worden helemaal gepamperd.

Simon en Adi, want Orit werkt, komen ons de volgende dag met de auto ophalen om Haifa "te doen". Eerst even naar de toeristinformatie voor een Engels stadsk kaartje want het Hebreeuws kunnen we lezen nog ontcijferen.

Aankomst Israël en eerste indrukken

Vlak bij het toeristinformatie centrum liggen ook de Bahai tuinen, waarop we nu een heel mooi uitzicht hebben over de langs de helling lopende symmetrische tuinen.

Vervolgens wandelen we door het oude, overwegend Christelijk Arabische "downtown-centrum" Wadi Nisnas, eten een pitabroodje Falafel, typisch Israëliësch in het lekkerste Falafel eethuisje van Haifa. Daarna gaan we naar de flat van Simon en Orit. Hier kunnen we e-mailen, gezellig kletsen, krijgen info over de weekendgewoontes in Israël (vervoerproblemen) en maken een planning voor de volgende dagen voor we aan het einde van de middag teruggedreden worden naar de Zeezwaluw.

Baha'i garden by day

Weekend in Israël

Vrijdagmiddag bij zonsondergang begint de Sjabbat. De winkels sluiten al om een uur of 2 zodat iedereen nog thuis kan komen aangezien het openbaarvervoer 's middags helemaal plat gaat. Tot zaterdagmiddag rijden totaal geen bussen of treinen. Voor de religieuze joden, 15% van de bevolking is Sjabbat heilig. Ze lopen dan naar de synagoge om te bidden of zijn thuis omdat werken op Sjabbat uit den boze is. Zelfs de lift nemen in flat of hotel mag niet, want je moet een knopje induwen om de lift te laten werken!

De minder religieuze Israëliërs stappen in hun auto om familie of vrienden te bezoeken, gaan fietsen of joggen of doen andere gezellige dingen en genieten op hun manier van het vrije weekend. Op zaterdag is het daarom enorm druk in de Nationale Parken want Israëliërs houden van BBQ. Ook langs de kust op de stranden en in de havenplaatsen is het dringen geblazen. Het Christelijk Arabische stadje Akko, waar de winkels op vrijdag en zaterdag open zijn is daarom een grote trekpleister en erg gezellig door de drommen mensen die dan de terrasjes en bazaar bevolken.

Akko, hummes en Nazareth

Acre of Akko, één van werelds oudste steden uit 19de eeuw B.C., ligt 20km ten noorden van Haifa. We

Baha'i garden Akko

Baha'i garden Akko

bezoeken Akko op een doordeweekse dag, omdat het dan rustiger is. We kunnen dan beter de bezienswaardigheden bekijken.

In de auto rijden we langs

de kust van Haifa naar Akko en bezoeken eerst de Baha'i tuinen.

Aankomst Israël en eerste indrukken

Baha'i garde

Net als in Haifa zijn ze schitterend symmetrisch zijn aangelegd. De tuinen zijn open maar het museum is vandaag gesloten. We wandelen door de tuinen terug naar de parkeerplaats en genieten van de stille rustgevende omgeving.

Vervolgens gaan we naar de Oude Stad en Adi parkeert de auto vlak bij de oude haven.

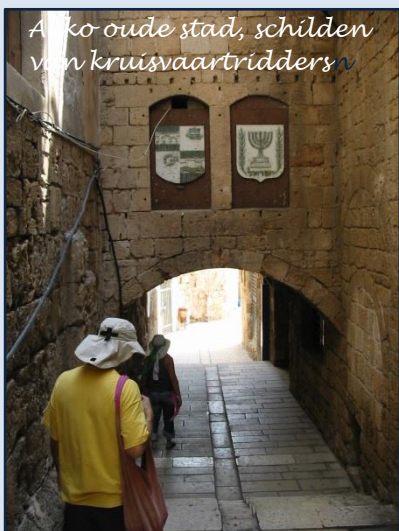
Wandelend over de oude stadsmuren, kijken we neer op ontelbare restaurantjes gebouwd in/aan de muur.

Qua uiterlijk is de stad typisch Oriëntaals met de lage huizenbouw binnen de muren van de stad, de Khan el-Umdan karavanserai, de in 1781 gebouwde El-Jazzar Pasha moskee met minaret en de groene Dome.

In het oude centrum staat ook een schitterende vierkante klokkentoren met op iedere zijde een klok. Elke klok geeft de tijd in een andere "taal" aan, Romeins, Hebreeuws, Arabisch en normale cijfers.

Akko haven

Akko oude stad, schilden van kruisvaartridders

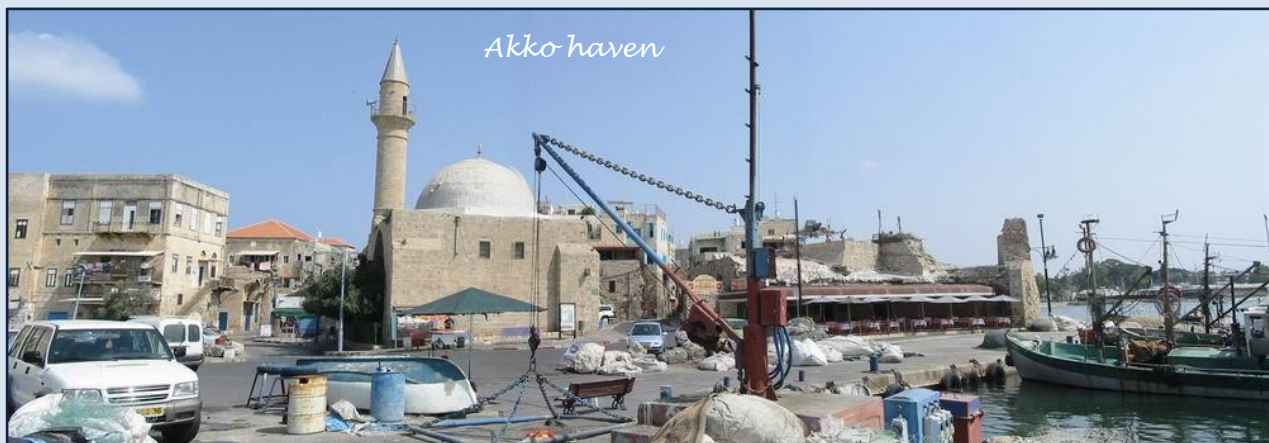

Akko oude stad, klokkentoren

Simon en Adi zijn goede gidsen en vertellen ons veel over de historie van Akko waar ook de Kruisridders hun sporen hebben achtergelaten. De haven/marina is erg klein en vol maar heeft erg veel charme, jammer dat we met ons Zeezwalwtje te groot zijn om binnen te lopen (lengte maar tot 12m).

In een klein restaurantje eten we als lunch voor het eerst een hummes

maaltijd spreek uit: goemoes. Het is gemaakt van kikkererwten. De maaltijd bestaat uit 3 verschillende soorten/smaken hummes, pitabroodjes, pickles, uien, tomaten en ijskoud water. Het is wel lekker maar met het lawaai dat dit gaat veroorzaken prefereren we toch pita met shoarma.

Akko haven

Aankomst Israël en eerste indrukken

Eenmaal in Israël moet je natuurlijk ook Nazareth, met zijn christelijke heiligdommen in een Arabische omgeving, bezoeken. Op een zaterdag gaan we er gevierd met de auto heen, de rit is schitterend en we krijgen zelfs een toeristische route omdat Simon de weg niet in één keer kan vinden.

In oud Nazareth hebben we de in 1969 gebouwde Annunciation Cathedral bezocht waar in het centrale deel schitterende mozaïeken, het tafereel Maria met baby Jezus uitbeelden.

De mozaïeken zijn aan de kerk geschonken door Christelijke groepen uit de hele wereld. De Kathedraal is gebouwd over de grot waar het Maria heeft geleefd. Er zijn ook de ruïnes van een ondergrondse Byzantijnse kerk uit de 5de eeuw en een Kruisridders Kerk uit de 12de eeuw.

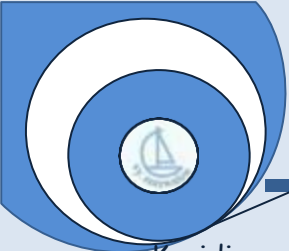

Uiteraard leven de diverse geloven in onmin over de exacte plaats waar de diverse wonderen plaats hebben gevonden dus voor de zekerheid bezoeken we ze allemaal.

Mary's Well of ook wel de Virgin's Fountain genoemd, waar de engel Gabriël verschenen zou zijn en het water helende krachten zou bezitten, vonden we na lang zoeken in een achterafstraatje. Het bleek tot onze stomme verbazing enkel een dun stroompje in een gescheurd waterbekken.

De straatmarkt (bazaar like) met de koopwaar uitgesteld langs smalle kronkelige straatjes zodat er maar een 1 persoonsvoetpad overblijft, was makkelijker te vinden en drukker bezocht.

Aankomst Israël en eerste indrukken

Kruidige geuren en kleuren

Teruglopend naar de auto, komen we langs een kale muur waar we mensen door een klein deurtje zien verdwijnen. Naar binnen glurend, zien we een naar beneden lopend trapje uitkomen in een soort pakhuis waar allerlei zakken met kruiden staan.

Voor de dame beneden moet het een raar gezicht zijn, 4 hoofden van volwassenen die nieuwsgierig om de hoek koekeloeren om te kijken wat er loos is.

Ze wenkt ons gelukkig naar binnen. Maar al te graag dalen we het ingesleten trapje af en laten ons door haar rondleiden in het drukke zakkenpakhuis.

Hier staan werkelijk alle soorten gedroogde en gemalen kruiden die je, je maar kunt bedenken, vele theesoorten en gedroogde bloemsoorten zoals hibiscus. Ook zakken vol gedroogde soorten bonen (we vinden er zelfs kapucijners), en verschillende rijstsoorten. De kleuren zijn een lust voor het oog en de geuren laten je voelen dat je in het Nabije Oosten bent.

Alles is te koop want het pakhuis blijkt een winkel waar wij via de achterzijde in verzeild zijn geraakt. We kopen verschillende theekruiden en gedroogde bruine bonen voor we het pakhuis verlaten en terugkeren naar huis.

In de maand dat we in Haifa hebben gelegen zijn we vreselijk verwend door Orit, Simon en Adi, we hebben veel samen ondernomen, heerlijk bij elkaar gegeten en overnacht. Omdat we veel aan hen konden vragen, vonden we snel onze weg in en om Haifa, wat anders moeizamer geweest zou zijn omdat de meeste borden en bewegwijzering in het Hebreeuws is en voor ons niet te ontcijferen.

Voorbeeld: Sjabbat wordt in het Hebreeuws zo שַׁבָּת geschreven.

Onze veiligheid tot zover??? Wel, alleen op de vouwfietsjes zijn we ons leven niet zeker want de Israëliërs zijn beslist geen fietsers op de weg gewend. We fietsen dan ook standaard op de stoep, wat iedereen heel gewoon lijkt te vinden.

Het vervolg kunnen jullie lezen in: [Israel, Meer indrukken.](#)

—/—